

**Kúria
végzés**

Az ügy száma: Bhar.I.512/2019/5.
A határozat szintje: harmadfok
A tanács tagjai: Dr. Feleky István, a tanács elnöke, Dr.
Domonyai Alexa előadó bíró, Dr. Csák Zsolt bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2019. szeptember 17.
Az ügy tárgya: adócsalás büntette és más
bűncselekmények
Terhelt(ek): I.rendű vádlott és társai
Első fok: Győri Törvényszék B.2/2016/65. ítélet,
2018. február 9., tárgyalás
Másodfok: Győri Ítéltábla Bf.II.52/2018/13. ítélet,
2019. január 24., tárgyalás
A fellebbezés előterjesztője: I. rendű vádlott védője, II. rendű
vádlott és védője, III. rendű vádlott
Az indítvány iránya: terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt indított büntetőügyben az I. rendű vádlott védője, II. rendű vádlott és védője és III. rendű vádlott fellebbezését elbírálván a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.52/2018/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] I. A Győri Törvényszék - a megalapozatlanság és indoklási kötelezettség megsértése miatti hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban, a korábbtól eltérő személyi összetételű tanácsa - a 2018. február 9. napján kihirdetett B.2/2016/65. számú ítéletével:
- [2] I. rendű vádlottat felmentette az ellene 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett csalás büntettének kísérlete [1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pont - tényállás 1. pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont],

1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. § - tényállás 1. pont) és 1 rendbeli számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól.

[3] II. rendű vádlottat felmentette az ellene 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérlete [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pont - tényállás I. pont], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. § - tényállás 1. pont), 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] és 1 rendbeli számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól.

[4] III. rendű vádlottat felmentette az ellene 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének kísérlete [korábbi Btk. 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pont - tényállás 1. pont], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (korábbi Btk. 276. § - tényállás 1. pont), 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] és 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [Btk. 403. § (1) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól.

[5] Ugyanakkor bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont], ezért őt 80 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 80.000 forint pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy azt meg nem fizetés esetén 80 nap fogházra kell átváltoztatni.

[6] Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi

költségről.

- [7] Az ügyész tudomásul vette a II. rendű vádlott felmentését az 1 rendbeli számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól. Tudomásul vette a III. rendű vádlott felmentését az 1 rendbeli számvitel rendje megsértésének büntette [korábbi Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól, valamint bűnösségének kimondását a költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont] és e miatt a pénzbüntetés kiszabását.
- [8] Az ügyész egyebekben mindhárom vádlott terhére, a további felmentések miatt, a bűnösség megállapítása és büntetés - végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés - kiszabása érdekében bejelentett fellebbezése alapján másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a 2019. január 24. napján tartott tárgyaláson kihirdetett Bf.II.52/2018/13. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott tekintetében megváltoztatta:
- [9] Az I. rendű vádlott felmentését mellőzte az 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól, illetőleg a számvitel rendje megsértésének büntette vonatkozásában a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja alól tekintette felmentettnek.
- [10] Ugyanakkor bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetékének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont II. fordulat - tényállás 1. pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. § - tényállás 1. pont), s ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy végrehajtás esetén feltételes szabadságra legkorábban a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.
- [11] A II. rendű vádlott felmentését mellőzte az 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételeit biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól, illetőleg a bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette vonatkozásában a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja alól tekintette felmentettnek.
- [12] Ugyanakkor bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetékének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont II. fordulat - tényállás 1. pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. § - tényállás 1. pont), s ezért őt halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy végrehajtás esetén feltételes szabadságra legkorábban a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.
- [13] A III. rendű vádlott felmentését mellőzte az 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. §

(1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [korábbi Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett, a Munkaerőpiaci Alap bevételét biztosító fizetési kötelezettség megsértésének büntette [korábbi Btk. 310/A. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól, illetőleg bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette vonatkozásában a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja alól tekintette felmentettnek.

- [14] Ugyanakkor bűnösnek mondta ki további bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének kísérletében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont II. fordulat - tényállás 1. pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. § - tényállás 1. pont), s ezért őt halmazati büntetésül 1 év 4 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy végrehajtás esetén feltételes szabadságra legkorábban a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. A pénzbüntetést és az ahhoz kapcsolódó rendelkezéseket mellőzte.
- [15] Egyebekben - mindhárom vádlott tekintetében - helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, s rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről.
- [16] **II.** A másodfokú ítéletet az ügyész mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette. A másodfokú ítélet ellen az I. rendű vádlott védője, a II. rendű vádlott és védője és a III. rendű vádlott a felmentés érdekében joghatályos fellebbezést jelentettek be.
- [17] Az I. rendű és II. rendű vádlott (közös meghatalmazott) védője fellebbezését írásban is indokolta, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében - figyelemmel a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára - részben megalapozatlan, mivel a másodfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A védelem álláspontja szerint a részbeni megalapozatlanság - a Be. 619. § (3) bekezdése alapján - az elsőfokú, illetve másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján a harmadfokú eljárásban kiküszöbölhető.
- [18] A másodfokú bíróság érveivel ellentétben az a tény, hogy a **Kft.1.** munkaerő-közvetítési tevékenységet jogszerűen nem végezhetett, mivel az illetékes munkaügyi hatóság nem vette nyilvántartásba, továbbá nem létezett a tevékenység folytatásához szükséges jogerős határozat és a tevékenység végzéséhez előírt kaució sem került befizetésre - nem teszi a megtörtént gazdasági eseményt fiktívvé, nem bizonyítja, hogy a fentiek ellenére a **Kft.1.** munkaerő-kölcsönzési tevékenységet nem végzett. A kölcsönzött munkaerő alkalmazása gazdaságossági szempontokkal is indokolható, és tényként megállapítható az, hogy az **Rt.1.** 2004. év I. negyedévig is kölcsönzött munkaerőt foglalkoztatott. Emellett a munkaerő-kölcsönzés előnyeit 1.igazságügyi adó- és könyvszakértő is kifejtette meghallgatása során. A védelem álláspontja szerint téves

az a másodfokú bíróság által vont jogi következtetés, hogy a vádlottak célja a 2005. július 14. napján jegyzőkönyvbe foglalt megállapodás szerint javított számlákkal az adólevonási jog alapjául szolgáló bizonylatok kiállítása volt; kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy a számlákon szereplő munkaerő-kölcsönzési szolgáltatás a felek között a valóságban nem ment végbe és az sem, hogy a vádlottak célja kizárólag az volt, hogy a valóságban létre sem jött gazdasági eseményről a **Kft.1.** az adólevonási jog alapjául szolgáló fiktív számlákat állíthasson ki az **Rt.1.** részére; így az sem állapítható meg, hogy a vádlottak egymást támogató magatartása a költségvetést illetően vagyoni hátrány okozását célozta volna. Mindezekre tekintettel az I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában indítványozta, hogy a Kúria tanácsülésen eljárva a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) és (2) bekezdése alapján akként változtassa meg, hogy a vádlottakat a terhükre rótt bűncselekmények vádja alól - bizonyítottság hiányában - mentse fel.

- [19] A III. rendű vádlott fellebbezésének indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az ügyészi indítvány nem valós logikai érvelésen, csupán spekulatív következtetéseken alapul, hiszen a **Kft.1.** a szolgáltatási szerződést az abban az időpontban hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően kötötte meg, majd az adóhivatal is elismerte a teljesítést. Emellett az adóhivatali vizsgálat közben kellett a számlákat javítani, más megnevezéssel besorolni; a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó regisztráció a közigazgatási eljárás elhúzódása miatt maradt el. Kifejtette, hogy visszamenőlegesen az irattanulmányozásból nem lehet a valóságnak megfelelően logikai következtetéseket levonni. Ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a terhére rótt bűncselekmények vádja alól történő felmentését kérte.
- [20] A Legfőbb Ügyészség a BF.399/2019/2. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.
- [21] Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete kizárólag a költségvetési csalás bűntettének kísérlete és a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában bűnösséget megállapító rendelkezésekben ellentétes, ekként a harmadfokú felülbírálat a másodfokú ítélet egyéb, illetve helybenhagyó rendelkezéseire nem terjed ki, így a Be. 618. § (3) bekezdéseire figyelemmel korlátozott felülbírálatnak van helye.
- [22] Az indítványában kifejtett álláspontja szerint a másodfokú bíróság által elvégzett kiegészítéssel, helyesbítéssel a fellebbezéssel érintett bűncselekmények tekintetében a tényállás megalapozottá vált, az mentes a téves ténybeli következtetésektől. A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, megfelelő részletességgel fejtette ki a vádlotti tagadások cáfolatát, azt, hogy az ügy tárgyát képező számlák miért voltak fiktívek, azokat általános forgalmi adó (áfa) visszaigénylésre jogszerűen nem lehetett felhasználni, ekként okszerű következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére.
- [23] Tévedett azonban a bűncselekmények minősítése kapcsán, mert a

vádlottak bűncselekményeit nem az elbíráláskori, hanem az elkövetéskori anyagi jog szabályai szerint kell minősíteni. A korábbi Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntette két évtől nyolc évig, a korábbi Btk. 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg az elbíráláskori anyagi jogi szabályok szerint a költségvetési csalás [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] öt évtől tíz évig terjedő, a hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) egy évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Ebből következően az irányadó halmazati tételkeret alapján az elkövetéskor hatályos törvény kedvezőbb a vádlottakra nézve.

- [24] Kifejtette ugyanakkor, hogy a vádlottakkal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés az elévülési időt meghaladó időmúlásra tekintettel nem eltúlzott. A vádlottak rendezett személyi körülményeire tekintettel megállapítható a különös méltánylást érdemlő körülmény valamennyi vádlott esetében, azaz fennállnak a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének az előfeltételei. A költségvetést károsító bűncselekmények az elkövetés és az elbírálás idején is elszaporodottak voltak, ekként elsődlegesen a speciális prevenció célját szem előtt tartva, a kiszabott szabadságvesztések tartama nem eltúlzott.
- [25] Az eljáró bíróságok a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 607. § (1) bekezdés, valamint a 608. § (1) bekezdés szerinti, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétettek.
- [26] Ezért indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottak cselekményeit a korábbi Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, különösen nagy kárt okozó csalás büntette kísérletének és a korábbi Btk. 276. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítse. A II. rendű és III. rendű vádlottak vonatkozásában a bűnsegédi minősítést állapítsa meg. Mellőzze a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját meghatározó rendelkezéseket, helyesbítse a jogszabályi hivatkozásokat a korábbi Btk. rendelkezései szerint. Egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.
- [27] **III.** A fellebbezések nem alaposak.
- [28] 1. A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a vádlott és a védő [Be. 616. § a) és c) pont]. A fellebbezések ekként arra jogosulttól származva joghatályosak.
- [29] 2. A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén [Be. 615. § (1) bekezdés]. Ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett [Be. 615. § (2) bekezdés a) pont 1. fordulat]. A fellebbezés

sérelmezheti az ellentétes döntést [Be. 615. § (3) bekezdés a) pont].

- [30] Miután - a másodfokú bíróság minősítése alapján - a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont II. fordulata szerinti költségvetési csalás büntettének kísérlete (tényállás 1. pont) és a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (tényállás 1. pont) vonatkozásában az elsőfokú bíróság felmentő, míg a másodfokú bíróság bűnösséget megállapító döntést hozott, ezek kétségtelenül ellentétes döntések [Be. 615. § (2) bekezdés a) pont 1. fordulat], s az előbbtől eltérő utóbbi döntést sérelmezik az arra jogosultaktól származó fellebbezések, így azok ebből a szempontból is joghatályosak, és ezen bűncselekmények vonatkozásában helye van a harmadfokú eljárásnak.
- [31] 3. A harmadfokú bíróság tanácsulésen határoz, ha az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, a vádlott, a védő vagy a fellebbező nem indítványozza [Be. 621. § (2) bekezdés].
- [32] A tanács elnöke hivatalból nem tűzött ki nyilvános ülést, és sem a Legfőbb Ügyészség, sem a vádlottak és a védők az észrevétel előterjesztésére rendelkezésre álló határidő alatt nyilvános ülés kitűzését nem indítványozták [Be. 621. § (3) bekezdés].
- [33] Ezért a Kúria tanácsulésen bírálta el a fellebbezéseket.
- [34] 4. A Be. 618. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a) a másodfokú bíróság ítéletének aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.
- [35] A Kúria a hivatalból elvégzett vizsgálata során ún. feltétlen (abszolút) eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés], s egyéb a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a harmadfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására [Be. 609. § (1) bekezdés].
- [36] A három vádlott terhére fellebbezés nincs, így beállt a súlyosítási tilalom, melynek értelmében a vádlott büntetését súlyosítani csak akkor lehet, ha a terhére fellebbezést jelentettek be [Be. 595. § (1) bekezdés 1. mondat 2. fordulat].
- [37] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

- [38] Az elsőfokú és másodfokú bíróság ítélete a folytatólagosan elkövetett csalás büntettének kísérlete és a folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége, illetőleg költségvetési csalás büntettének kísérlete és a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (egyaránt: tényállás 1. pont) vonatkozásában tartalmaz - eltérő minősítéssel is párosuló - eltérő döntést a vádlottak büntetőjogi felelőssége kérdésében, s ezáltal az e körre korlátozott felülbírálatnak van helye.
- [39] Vagyis az bírálható felül harmadfokon, hogy a tényállás 1. pontjában megjelölt számlák fiktívek-e, s azok könyvelésbe és áfabevallásba építésével az I. rendű vádlottat és a számlák rendelkezésre bocsátásával segítőit, a II. rendű és III. rendű vádlottat terheli-e büntetőjogi felelősség.
- [40] 5. A harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan [Be. 619. § (1) bekezdés].
- [41] A harmadfokú bíróság - miként ez a másodfokú bíróságra is vonatkozik - nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy - ha szükségesnek találja - a tényállást korrigálja.
- [42] Kétségtelen, a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak [Be. 619. § (2) bekezdés], azonban ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti [Be. 619. § (3) bekezdés]. A Be. 619. § (4) bekezdése pedig kifejezetten akként is rendelkezik, hogy a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.
- [43] Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélettel megállapított tényállás egy részét önkényesen rekeszti ki, vagy - ugyanezen logikával - abba önkényesen emel be további tényeket, az a másodfokú ítélet tényállásának megalapozatlanságát eredményezi. Ez a jelen ügyben nincs így.
- [44] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által korrigált tényállás döntő részében megalapozott, azonban a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerinti okból részben megalapozatlan. A másodfokú bíróság által megállapított tényállás részben ellentétes az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával; a költségvetési csalás elkövetési időpontja tekintetében az iratok tartalma (igazságügyi könyvszakértői vélemény, nyomozati iratok VI. kötet 4765-4775. oldal) alapján a tényállás némi kiegészítésre szorul.

- [45] Az elkövetés idején hatályban volt, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 48. § (3) bekezdése értelmében, ha az elszámolandó adó előjele az (1) bekezdés szerinti számítás eredményeként negatív, az elszámolandó adót az adóalany az elévülési időn belül göngyölítetten, a soron következő adómegállapítási időszakban beszámíthatja úgy mint a fizetendő adót csökkentendő tétel, illetve meghatározott feltételek teljesülése esetén, továbbá a (4) és (9) bekezdésben meghatározott esetekben az adóbevallás benyújtásával egyidejűleg kérheti az adóhatóságtól az adó visszatérítését. A 48. § (1) bekezdése szerint a fizetendő adó, az adómegállapítási időszakban keletkezett adófizetési kötelezettség összesített összege. A 19. és 20. § szerint halasztott adófizetési kötelezettség a fizetendő adó összegét abban az adómegállapítási időszakban növeli, amelyben a halasztás lejár. Az adóalany a fizetendő adót csökkentheti az adómegállapítási időszakban levonható, előzetesen felszámított adó összegével. Az így meghatározott különbözet jelenti az elszámolandó adót.
- [46] A fent hivatkozott adójogszabály alapján a visszatérítési igényt az adóbevallással egyidejűleg kell benyújtani, azaz az I. rendű vádlott a 2004. év áprilisától a 2005. év májusáig terjedő időszakban havonta nyújtott be adóbevallást és egyúttal igényelte vissza jogosulatlanul az áfát, melynek tényleges visszatérítésére végül nem került sor. Ekként - tekintettel arra, hogy 1.igazságügyi szakértő szakvéleménye tartalmazza azt, hogy az **Rt.1.** havi áfa bevalló volt - az egyes részcsелеkmények elkövetési idejének feltüntetése elengedhetetlen. Az adóbevallások benyújtásának napja szerepelt az iratokhoz csatolt adóbevallásokon. A szakvélemény szerint 2005. június hónapban a gazdasági társaság adóbevallást nem nyújtott be és az az adófolyószámlán sem jelentkezett, e hónapra vonatkozóan adóbevallás az iratok között sem volt fellelhető, csupán a kibocsátott számlák alapján volt megállapítható az áfa-különbözet. A másodfokú bíróság ítélete egyébiránt a tényállásában is azt rögzítette, hogy 2005. június hónapban 16.250.000 forint áfa-különbözet merült fel.
- [47] A Kúria a tényállás 1. pontjában írt tényállást érintően a másodfokú ítélet 16. oldal 2. bekezdését az alábbiak szerint egészíti ki, illetve helyesbíti:
- [48] Az **Rt.1.** 2004. és 2005. évben havi áfa-bevallásra volt kötelezett, az I. rendű vádlott az **Rt.1.** képviseletében 2004. és 2005. évben az alábbi időpontokban vallotta be és igényelte vissza jogosulatlanul az általános forgalmi adót:

áfa-bevallás időszak	adóbevallás benyújtásának időpontja	
jogosulatlanul visszaigényelt ÁFA		
1) 2004.április hó	2004. május 20.	
	1.538.000 Ft	
2) 2004. május hó	2005. február 4.	1.875.000 Ft
3) 2004. június hó	2005. február 4.	4.725.000 Ft

4) 2004. június hó	2005. február 4.	7.172.000 Ft
5) 2004. augusztus hó	2005. február 4.	
8.371.000 Ft		
6) 2004. szeptember hó	2005. február 4.	8.456.000 Ft
7) 2004. október hó	2005. február 4.	
6.834.000 Ft		
8) 2004. november hó	2005. február 4.	
9.835.000 Ft		
9) 2004. december hó	2005. február 4.	
8.719.000 Ft		
10) 2005. január hó	2005. március 3.	
9.038.000 Ft		
11) 2005. február hó	2005. március 21.	
9.019.000 Ft		
12) 2005. március hó	2005. április 20.	
9.412.000 Ft		
13) 2005. április hó	2005. május 20.	
9.506.000 Ft		
14) 2005. május hó	2005. június 20.	
2.838.000 Ft		

Az I. rendű vádlott az **Rt.1.** képviselőjében 2005. június hónapra áfa-bevallást nem nyújtott be, ezért 2005. június hónapra vonatkozóan az egyébként könyvelt 16.250.000 Ft áfa-különbözet visszaigénylésére sem került sor.

[49] A Kúria a tényállás 1. pontjában mellőzi a másodfokú ítélet 16. oldal 2-3. bekezdéséből a 15. sorszámmal megjelölt 2005. június hó 16.250.000 Ft áfa-különbözet szövegrészt. Egyúttal rögzíti, hogy az I. rendű vádlott 2004. május 29. napjától 2005. június 20. napjáig tizennégy alkalommal, összesen 97.338.000 Ft összegben igényelt az adóhatóságtól áfa-visszatérítést.

[50] A harmadfokú eljárásban a megalapozatlanság az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt, így a fellebbezéssel érintett, a másodfokú bíróság Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel kiegészített, továbbá a Kúria által a Be. 619. § (3) bekezdése szerint kiegészített és helyesbített tényállás 1. pontja képezte a harmadfokú felülbírálat alapját.

[51] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az irányadó tényállás kiegészítésével és helyesbítésével küszöbölte ki a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint azzal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bírósághoz képest nem értékelte eltérően, s a fellebbezéssel érintett két cselekmény nem állapított meg eltérő tényállást. A másodfokú bíróság - mint ahogy a másodfokú ítélet 18. oldal 2. bekezdésében kifejtette - az elsőfokú bíróság által megállapított tényeken alapulván azokat helyesbítve és kiegészítve jutott eltérő jogi következtetésre a számlák fiktív voltára, s ebből kifolyólag az adólevonás jogellenességére, valamint annak szükségszerű büntetőjogi következményei tekintetében.

[52] A másodfokú bíróság helytálló indokok alapján fejtette ki, hogy

milyen tényekből jutott eltérő jogi következtetésre, azt milyen bizonyítékok és adatok támasztották alá és mindez miként vezetett a vádlottak tényállás 1. pontjában írt cselekménye esetében büntetőjogi felelősségük megállapításához.

- [53] Az elsőfokú ítélet 13. oldal 2. bekezdése azt rögzítette, hogy az **Rt.1.** és a **Kft.1.** között létrejött munkaerő-kölcsönzési megállapodás értelmében 2004. április 1. napja és 2005. június 30. napja közötti időszakban a **Kft.1.** változó - jellemzően száz körüli - számú munkavállalót kölcsönzött az **Rt.1.** részére, akiknek döntő többsége tehergépkocsi vezetői munkát végzett. A **Kft.1.** a munkaerő-kölcsönzéséről számlákat bocsátott ki, az érintett időszakban az áfa-visszaigénylést az adóhatóság jogosulatlannak minősítette és a kifizetést elutasította.
- [54] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban kiegészített és helyesbített tényállás alapján arra a következtetésre jutott, hogy minden kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a szolgáltatásra, a munkaerő-kölcsönzésnek ténylegesen megfelelő gazdasági eseményre sor került volna.
- [55] Az azonban aggálytalanul bizonyítható, hogy a szerződéses kapcsolatokkal érintett teljes időszakban a munkaerő-kölcsönzési tevékenység jogszerű folytatásának legalapvetőbb feltételei sem álltak fenn a **Kft.1.** vonatkozásában (másodfokú ítélet 12. oldal 2. bekezdés).
- [56] A rendelkezésre álló adatok szerint a **Kft.1.**-t az illetékes munkaügyi központ nem vette nyilvántartásba, nyilvántartási számmal sem rendelkezett, illetve a csupán 2004. decemberében kezdeményezett nyilvántartásba vételi eljárás 2005 márciusában megszűnt, a munkaerő-kölcsönzési tevékenység végzéséhez szükséges nyilvántartási szám az okiratokon nem kerülhetett feltüntetésre. A munkaszerződések sem tartalmazták azt a tény, hogy a munkaszerződés kölcsönzés céljából jött létre és nem is rendelkezett a **Kft.1.** olyan munkavállalókkal, akiket szükséges munkajogi előírások betartásával jogszerűen kölcsönbe adhatott volna.
- [57] A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás szerint (másodfokú ítélet 17. oldal 1. bekezdés) az is rögzítésre került, hogy a **Kft.1.** tevékenységi körében a 60.24.22.0 TEÁOR számú közúti szállítás szolgáltatás nem szerepelt, annak végzéséhez sem saját, sem bérelt gépjárművel nem rendelkezett, ilyen járművei csupán az **Rt.1.**-nek voltak. A **Kft.1.** ugyancsak nem felelt meg annak a feltételnek, hogy a bérelt járművel árufuvarozást kizárólag a járművet bérlő vállalkozás folytathat, és járművet csak a vállalkozás tagja, vagy a velük munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy vezethet [4/2000. (II. 16.) KHVM rendelet 3. § (1) bekezdés, (2) bekezdése]. Ekként az **Rt.1.** tulajdonában álló járművek vezetésére nem voltak jogosultak a **Kft.1.** alkalmazottai, továbbá a gazdasági társaság nemzetközi forgalomban fuvarozásra jogosító közösségi engedéllyel sem rendelkezett.

- [58] A számlák fikтивitásán túlmenő megállapításoknak ténylegesen nem is volt jelentősége a fellebbezéssel érintett két cselekmény büntetőjogi megítélésében, amelyeket a további megállapítások mindössze közvetve tovább erősítettek.
- [59] Mindezen tényekből összességében helyes jogi következtetésre jutott a másodfokú bíróság, hiszen az **Rt.1.** a **Kft.1.** által kiállított számlák alapján nem volt jogosult az adólevonási jog gyakorlására. Ez a jelen ügy lényege.
- [60] Az I. rendű és II. rendű vádlottak védője által kifejtett érvelés kapcsán a Kúria rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság ítéletének indokolása nem ellentmondásos, ezzel szemben a bíróság a megállapított tényekből a logika szabályainak megfelelő okszerű következtetést vont arra a további tényre, hogy a számlákon szereplő szolgáltatás a felek között a valóságban nem mehetett végbe, azzal a vádlottak valós célja az volt, hogy a számlákon megjelenő módon és alakisággal létre nem jött gazdasági eseményről valótlan tartalmú számlákat állítsanak ki az adólevonási jog gyakorlása céljából az **Rt.1.** részére.
- [61] Nem kétséges ezért, hogy a II. rendű és III. rendű vádlottak e számlák rendelkezésre bocsátásával az I. rendű vádlott részére segítséget nyújtottak, majd az I. rendű vádlott abból a célból, hogy a költségvetést megkárosítsa, ezen számlák alapján adólevonást végzett.
- [62] A III. rendű vádlottnak a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében, illetve fellebbezése indokolásában kifejtett azon tény, hogy a munkaügyi hivatalhoz - megkésve 2014 decemberében - regisztrációt kértek, és az adóhivatal a teljesítést elismerte az adóhivatali vizsgálat körében, nem változtat azon a tényen, hogy az I. rendű vádlott által az áfa-visszaigényléshez benyújtott számlák tartalmilag fiktívek volt, azokat arra nem jogosult állította ki, így az áfa-visszaigényléshez jogszerűen nem voltak felhasználhatóak.
- [63] Az Áfa tv. 35. § (1) bekezdés a) pontja tárgyi feltételként mondja ki, hogy az adólevonási jog - ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik - kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló a) számla, egyszerűsített számla [a 32. § (1) bekezdésének a) és c) pontja esetében]. Az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján a 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany - ideértve átalakulás esetén annak jogelődjét is -, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany rá áthárított. Az elkövetés idején hatályos, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv. tv.) 166. § (2) bekezdés 1. mondata alapján pedig a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.

- [64] Ellenben az I. rendű vádlott a tényállás 1. pontjában oly módon járt el, hogy a munkaerő-közvetítésre nem jogosult más cég által a II. rendű és III. rendű vádlottak közreműködésével kiállított fiktív számlákat szerzett be, azokat beépítette a cége könyvelésébe és végül az adóbevallásokba, amelyekben levonásba helyezte az áfát.
- [65] Amennyiben a számla nem felel meg az Áfa tv.-ben és a Számv. tv.-ben meghatározott feltételrendszernek, a fiktitvása folytán nem joghatályos, a célzott eredmény kiváltására nem jogosító. Az annak kiállítására nem jogosult által kiállított számla kétségtelenül fiktív. Az adólevonási jog gyakorlása, miként az adó-visszatérítési igény is csak a kiállítására jogosulttól származó, azaz e tekintetben is hiteles számla alapján lehetséges.
- [66] A számlák fiktitvása szempontjából közömbös, hogy - a fellebbezések közös hivatkozása ellenére - a számlákban tanúsított gazdasági esemény ténylegesen megtörtént-e.
- [67] Ugyanis: „önmagában a gazdasági esemény megtörténte a számla alaki vagy tartalmi hiányosságait nem pótolja, ezért nincs jelentősége annak, hogy a jogügyletre sor került-e vagy sem. Az alaki vagy a tartalmi követelményeknek meg nem felelő számla esetén ugyanis az áfa-levonási jog akkor sem gyakorolható, ha a számlán feltüntetett gazdasági esemény megtörtént (Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.28.274/1996/3.); „valamely gazdasági esemény megtörténte - a jogszabályban előírt feltételek hiányában - önmagában nem jogosít fel adólevonási jog gyakorlására. A gazdasági eseményről kiállított számla pedig tartalmilag csak akkor hiteles, ha az abban foglalt gazdasági esemény a számla szerinti felek között, a számla szerinti módon ment végbe és az ellenérték is megfizetésre került.” (Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.904/2009/5.)
- [68] Az adólevonási jog nem hiteles, fiktív számla alapján akkor sem gyakorolható, ha ismertté válik, hogy a bizonylaton feltüntetett gazdasági esemény valóságosan kik között ment végbe (EBH 2001.498.). Az elvi döntés indokolásából: az Áfa tv. szerinti „adólevonási jog csakis olyan hiteles számla alapján gyakorolható, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy az azon feltüntetett gazdasági esemény a számla kibocsátója és a visszaigénylés jogával élő adóalany között ment végbe és az adó áthárítása is megtörtént. A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy az adólevonási jog gyakorolhatóságával kapcsolatban az adóhatóság tényállás-tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz azzal, ha ennek eredményeképpen megállapítható, hogy a kérdéses számla nem hiteles. További bizonyításra már nincs szükség, mivel ebben az esetben ugyanis a számla kiállítójaként szereplő adóalany értelemszerűen nem is háríthatott át adót a visszaigénylési jogával élni kívánó másik adóalanyra.”
- [69] Ezen elvi döntés értelemszerűen irányadó akkor is, amennyiben a számlát nem arra jogosult állítja ki.
- [70] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság a tényállás 1. pontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét, a bűncselekmények

minősítése pedig ugyancsak törvényes.

- [71] A Btk. 396. §-ába ütköző költségvetési csalás törvényi egység, annak megítélésénél valamennyi elkövetési magatartással okozott vagyoni hátrány összegződik, és a cselekmény minősítése ehhez az összegzett vagyoni hátrányhoz igazodik. A Btk. 6. § (2) bekezdése szerinti a folytatólagosan elkövetett bűncselekmény elkövetési ideje az utolsó részcselekményhez igazodóan 2005. június 12. napja. Mivel az áfa-visszaigénylést az adóhatóság nem teljesítette, a cselekmény kísérleti szakban maradt.
- [72] 6. A Kúria nem osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban a kérdésben, hogy a fellebbezéssel érintett bűncselekmények vonatkozásában a vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket az elkövetéskor hatályos Btk. 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pontja szerinti csalás büntettének és a korábbi Btk. 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségének kell minősíteni.
- [73] Mind a korábbi Btk. 138/A. § d) pontja, mind a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontja szerint különösen nagy a vagyoni hátrány, ha annak összege 50 millió és 500 millió forint közötti.
- [74] A költségvetési csalás bűncselekménye vonatkozásában az üzletszerűség megállapításának nem akadálya az, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásán belül értékelésre kerülő különböző elkövetési magatartások törvényi egységet alkotnak (BH 2015.59.). A másodfokú bíróság ítéletének 22. oldal 2. bekezdésében helytállóan fejtette ki, hogy a cselekmény üzletszerűen elkövetettnek minősül, ezért - amennyiben az elkövetéskori törvényt kellene alkalmazni - a csalás esetében is üzletszerű elkövetést kellene megállapítani.
- [75] A Legfőbb Ügyészség átiratának 2. oldal 7. bekezdése azt tartalmazza, hogy az elbíráláskori anyagi jogi szabályok alapján öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette, így a Legfőbb Ügyészség sem vonta kétségbe azt a helytálló megállapítást, hogy a vádlottak a költségvetési csalást rendszeres haszonszerzésre törekedve, azaz üzletszerűen követték el. Az elkövetéskori büntető anyagi jogszabály - és az áfa- visszatérítésre irányadónak tekintett 1/2016. BJE büntető jogegységi határozat - alkalmazásával a tényállás 1. pontjában rögzített bűncselekmény így a korábbi Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetteként minősülne, melynek a büntetési tétele úgyszintén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés.
- [76] Ekként a másodfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés enyhébb elbírálást biztosít a vádlottakra nézve, mint az elkövetéskori Btk. alkalmazása. Merthogy határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk. 2. § (1)-(2) bekezdése

szerinti elbírálás fogalmába tartozik, s így megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására [4/2013. (X. 14.) BK vélemény].

- [77] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helytállóan értékelte, nyomatékos súllyal a költségvetést károsító bűncselekmény kísérleti szakban maradását és a jelentős mértékű időmúlást. A II. rendű és III. rendű vádlottak vonatkozásában a bűnsegély esetére irányadó Btk. 82. § (4) bekezdésének alkalmazásával az alsó határ közelében kiszabott, egyébiránt mindhárom vádlott személyi körülményeire figyelemmel a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés további enyhítésére a Kúria sem látott alapot.
- [78] A másodfokú bíróság határozata csupán a büntetés kiszabására vonatkozó anyagi jogi rendelkezések jogszabályi megjelölése tekintetében annyiban szorul kiegészítésre, hogy a halmazati büntetés a Btk. 81. § (1)-(2) bekezdésén, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.
- [79] A másodfokú ítélet egyéb - járulékos kérdésekben hozott - rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A fellebbezések elvi tartalma

- [80] A számlákon tanúsított gazdasági esemény (munkaerő-kölcsönzési szolgáltatás) megtörtént, illetőleg meg nem történte nem bizonyított.

A döntés elvi tartalma

- [81] I. A munkaerő kölcsönzésről (gazdasági eseményről) kiállított számla akkor is fiktív, ha azt az adott gazdasági tevékenység folytatására a jogszabályban előírt feltételek (nyilvántartásba vétel stb.) hiányában eljáró kölcsönző, azaz arra nem jogosult állította ki. A fiktív számlát a könyvelésébe és az adóbevallásába beállító kölcsönbevevő nem jogosult az általános forgalmi adó visszatérítésére, cselekménye költségvetési csalás.
- II. Amennyiben a számla fiktív, további bizonyításnak nincs helye, így az is közömbös, hogy a számlán tanúsított gazdasági esemény ténylegesen megtörtént-e.
- III. A jogosulatlan adó-visszatérítés kapcsán is elengedhetetlen az elkövetési idő pontos meghatározása, így adóbevallási időszakonként az adóbevallás benyújtásának napját a tényállásban meg kell állapítani.

Záró rész

- [82] A kifejtettek értelmében a Kúria - tanácsulésen eljárva - a másodfokú ítéletet a Be. 617. § utaló szabálya folytán üggyöntő végzéssel [Be. 605. § (3) bekezdés] mindhárom vádlott tekintetében a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.
- [83] A harmadfokú bíróság üggyöntő határozata azon a napon emelkedik jogerőre, amikor azt meghozták [Be. 458. § (3) bekezdés]. Ezért a Kúria végzése ellen fellebbezésnek nincs helye.

Dr. Feleky István s. k. a tanács elnöke, Dr. Domonyai Alexa s. k.
előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s. k. bíró

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.52/2018/13. számú
ítélete a Kúria mint harmadfokú bíróság Bhar.I.512/2019/5. számú
végzésével a mai napon - mindhárom vádlott tekintetében - jogerős.

Budapest, 2019. szeptember 17.

Dr. Feleky István s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Mátyás Gyöngyi
bíróság ügyintéző